

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

4 септември 2014 година *

„Обжалване — Картели — Пазари на циповете и на другите закопчалки, както и на машините за поставяне — Последователна отговорност — Законна горна граница на глобата — Член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 — Понятие за предприятие — Лична отговорност — Принцип на пропорционалност — Възпиращ коефициент“

По дело C-408/12 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 3 септември 2012 г.,

YKK Corporation, установено в Токио (Япония),

YKK Holding Europe BV, установено в Снек (Нидерландия),

YKK Stocko Fasteners GmbH, установено във Вупертал (Германия),

за които се явяват D. Arts, W. Devroe, E. Winter и F. Miotto, адвокати,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват A. Vouquet и R. Sauer, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, J. L. da Cruz Vilaça (докладчик), G. Arestis, J.-C. Bonichot и Ал. Арабаджиев, съдии,

генерален адвокат: M. Wathelet,

секретар: V. Tourrès, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 октомври 2013 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 12 февруари 2014 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си УКК Corporation (наричано по-нататък „УКК Corp.“), УКК Holding Europe BV (наричано по-нататък „УКК Holding“) и УКК Stocko Fasteners GmbH (наричано по-нататък „УКК Stocko“) искат отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз по дело УКК и др./Комисия (Т-448/07, EU:T:2012:322, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля тяхната жалба с основно искане за отмяна на Решение С(2007) 4257 окончателен на Комисията от 19 септември 2007 година относно производство съгласно член [81 ЕО] (дело COMP/39.168 — РО/Твърда кинкалория: Закопчалки) (наричано по-нататък „спорното решение“) в частта, в която се отнася до тях, и с искане при условията на евентуалност за отмяна или намаляване размера на глобата, наложена им със спорното решение, чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 26 февруари 2009 г. (ОВ С 47, стр. 8).

Правна уредба

- 2 Член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), гласи:

„С решение Комисията може да налага санкции на предприятия и на сдружения на предприятия, когато умишлено или поради небрежност:

- а) нарушават член [81 ЕО] или [82 ЕО], или

[...]

За всяко предприятие и сдружение на предприятия, което има участие в нарушението, санкцията не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната стопанска година.

[...]“.

- 3 Раздел Г от Известието на Комисията относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 207, 1996 г., стр. 4, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството от 1996 г.“) предвижда:

„1. Когато дадено предприятие сътрудничи, без да са налице всички изложени в раздели Б и В условия, то може да се ползва с намаление от 10 до 50 % от размера на глобата, която би била наложена при липса на сътрудничество.

2. Такъв може да бъде по-специално случаят, когато:

— преди изпращането на изложение на възраженията предприятието предостави на Комисията информация, документи или други доказателства, които допринасят за потвърждаване на извършеното нарушение,

— след получаване на изложението на възраженията предприятието уведоми Комисията, че не оспорва съществуването на фактите, върху които тя основава обвиненията си“ [неофициален превод].

- 4 Раздел Б от Известieto на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известieto относно сътрудничеството от 2002 г.“) предвижда:

„20. Предприятията, които не отговарят на условията по раздел А, биха могли да се ползват от възможността за намаляване на всяка глоба, която в противен случай би била наложена.

21. За да се възползва от тази възможност, дадено предприятие трябва да предостави на Комисията доказателства за предполагаемото нарушение със съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага, и трябва да прекрати участието си в предполагаемото нарушение не по-късно от момента, в който представи доказателствата.

[...]

23. Комисията определя във всяко окончателно решение, прието в края на административната процедура:

- а) дали доказателствата, представени от дадено предприятие, са със съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията разполага междуременно,
- б) степента на намаляване на глобата на предприятието, определена по следния начин спрямо размера на глобата, която иначе Комисията би наложила:
  - за първо предприятие, което отговаря на условието по точка 21: намаление от 30 до 50 %,
  - за второ предприятие, което отговаря на условието по точка 21: намаление от 20 до 30 %,
  - за следващи предприятия, които отговарят на условието по точка 21: намаление до 20 %.

За да определи степента на намаляване при всяка от тези категории, Комисията взема предвид момента, в който доказателствата, отговарящи на условието по точка 21, са били представени, и съдържащата се в тях добавена стойност. Тя може също така да вземе предвид степента и продължителността на оказване на сътрудничество от предприятието след предоставяне на доказателствата.

Освен това, ако предприятие предостави доказателства за неизвестни преди това на Комисията факти с пряко отношение към тежестта или продължителността на предполагаемия картел, Комисията не взема тези факти предвид при определянето на размера на глобата, която налага на предприятието, представило доказателствата.

[...]

28. Считано от 14 февруари 2002 г., настоящото известие заменя Известieto от 1996 г. по всички дела, по които нито едно предприятие не се е позовало на последното. Комисията преценява дали е необходимо да промени настоящото известие, след като придобие достатъчен опит по прилагането му“ [неофициален превод].

Обстоятелства, предхождащи спора

5 Обстоятелствата в основата на спора и спорното решение са изложени в точки 1—6, 8, 10, 12, 14, 16—18 и 20 от обжалваното съдебно решение, както следва:

„1 Първият жалбоподател, УКК Corp., е японско предприятие. То е един от световните лидери на пазара на ципове, но осъществява дейност и в сектора на „другите закопчалки“.

2 Вторият жалбоподател, [УКК Holding], е предприятие, установено в Нидерландия. То има 24 дъщерни дружества, включително [УКК Stocko]. То е дъщерно дружество, принадлежащо изцяло на УКК Corp. Неговите дъщерни дружества произвеждат копчета и закопчалки. То не произвежда, не продава и не разпространява нито един от тези продукти. Изцяло е финансов холдинг.

3 Третият жалбоподател, [УКК Stocko], по-рано Stocko Fasteners GmbH и Stocko Verschlussstechnik GmbH & Co. KG, е германско дружество, установено във Вупертал. Учредено е през 1901 г. и е регистрирано с наименованието УКК Stocko Fasteners през септември 1995 г., когато УКК Holding закупува 76 % от неговите дружествени дялове преди да ги придобие изцяло през месец март 1997 г.

4 Секторът на производството на закопчалки може да се раздели на две големи категории, а именно циповете и „другите закопчалки“, които включват различни видове секретни копчета, тик-так копчета, закопчалки с плъзгач, но също закопчалки тип щипка, телени копчета, капси, копчета за джинси, нитове и метални и пластмасови аксесоари, предназначени за сектора на кожените изделия и за сектора на облеклото.

5 На 7 и 8 ноември 2001 г. Комисията на Европейските общности извършва проверки на място [...] в помещенията на няколко производители на твърда кинкалория, на други кинкалорийни изделия и на конци (сред които Entaco Ltd, Coats plc и William Prym GmbH & Co. KG), както и във Fachverband Verbindungs- und Befestigungstechnik [асоциация на производителите на механизми за затваряне и закопчаване] (наричана по-нататък „VBT“).

6 На 26 ноември 2001 г., като се позовават на [Известието относно сътрудничеството от 1996 г.], групите Prym и Coats подават заявления то да бъде приложено за сектора на циповете.

[...]

8 На 8 август 2003 г., като се позовава на [Известието относно сътрудничеството от 2002 г.], [УКК Stocko] (понастоящем УКК Stocko Fasteners) подава заявление относно „другите закопчалки“.

[...]

10 На 16 септември 2004 г. Комисията изпраща изложение на възраженията (наричано по-нататък „изложението на възраженията“) относно „другите закопчалки“, машините за поставяне и циповете до дружествата Prym Fashion, William Prym, Éclair Prym, Fiocchi Prym, Fiocchi Snaps France, УКК Stocko Fasteners, УКК Holding, УКК Corp., Coats, A. Raymond, Berning & Söhne, Berning France, Scovill Fasteners Europe (по-рано Unifast), Scovill Fasteners, както и до VBT.

[...]

- 12 На 12 ноември 2004 г., като се позовава на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., групата Prym подава от името на всички свои дъщерни дружества заявление за освобождаване от глоба или, при условията на евентуалност, за намаляване на размера на глобите относно „Другите закопчалки“.
- [...]
- 14 На 18 февруари 2005 г., като се позовава на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., групата УКК подава заявление за намаляване на размера на глобите относно „Другите закопчалки“.
- [...]
- 16 Доказателствата в подкрепа на заявленията, подадени на основание на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. от групите Prym и УКК, позволяват на Комисията да изпрати на 7 март 2006 г. на съответните дружества допълнително изложение на възраженията (наричано по-нататък „допълнителното изложение на възраженията“).
- 17 Посоченото допълнително изложение на възраженията относно „другите закопчалки“, машините за поставяне и циповете е изпратено на дружествата A. Raymond, Berning & Söhne и Berning France, Coats и Coats Deutschland и Éclair Prym, Prym Fashion, Fiocchi Prym, Scovill Fasteners Europe, Scovill Fasteners, William Prym, УКК Corp., УКК Holding и [УКК Stocko], както и на VBT. [...]
- 18 Допълнителното изложение на възраженията се отнася до същите продукти като изложението на възраженията и където е необходимо, коригира, уточнява, синтезира и доразвива съдържателите се там твърдения за нарушения. [...]
- [...]
- 20 След като се допитва до Консултативния комитет по ограничителни практики и господстващо положение и взема предвид окончателния доклад на служителя по изслушването, на 19 септември 2007 г. Комисията приема [спорното решение]“.
- 6 Със спорното решение Комисията констатира, от една страна, съществуването на четири отделни нарушения на правилата за конкуренция в правото на Съюза, извършени в сектора на твърдата кинкалория и на закопчалките, и от друга страна, че жалбоподателите са участвали в три от тези нарушения, а именно:
- сътрудничество в рамките на базелско-вуперталски и амстердамски кръгове на пазара на металните и пластмасови закопчалки („другите закопчалки“) и на машините за поставяне в периода между май 1991 г. и март 2001 г., като по време на срещите в рамките на това сътрудничество участниците са се договаряли за съгласувани увеличения на цените и са обменяли поверителна информация за цените и за прилагането на увеличенията на цените на германско и европейско равнище (наричано по-нататък „БВА-сътрудничеството“),
  - двустранно сътрудничество между групите Prym и УКК на пазара на другите закопчалки между 1999 г. и 2003 г. Това нарушение се състои в договорености и съгласувани практики на европейско и световно равнище относно определянето на цени, по-специално на минимални, средни и целеви цени, относно контрола върху увеличенията на цените чрез редовен обмен на ценови листи и чести двустранни контакти и относно разпределянето на клиенти и

- тристранно сътрудничество между групите YKK, Coats и Prym на пазара на ципове през периода от април 1998 г. до ноември 1999 г., през който участниците са обменили информация за цените, обсъдили са цените и увеличенията на цените и са договорили методика за определяне на минимални цени за стандартните продукти на европейския пазар (наричано по-нататък „тристранното сътрудничество“).
- 7 Поради това Комисията налага на съответните предприятия глоби за нарушаване на член 81 ЕО в размер, изчислен според методологията, изложена в Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член [65, параграф 5 ВС] (ОВ С 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките от 1998 г.“), както и в известията относно сътрудничеството от 1996 г. и от 2002 г.
- 8 Що се отнася до БВА-сътрудничеството, със спорното решение са наложени глоби на следните предприятия:
- A. Raymond Sarl: 8 325 000 EUR,
  - Berning & Söhne GmbH & Co. KG: 1 123 000 EUR,
  - Scovill Fasteners Europe S.A. и Scovill Fasteners Inc., при условията на солидарност: 6 002 000 EUR,
  - William Prym GmbH & Co. KG и Prym Inovon GmbH & Co. KG, при условията на солидарност: 24 913 000 EUR,
  - YKK Stocko: 68 250 000 EUR, като YKK Corp. и YKK Holding са солидарно отговорни за сумата от 49 000 000 EUR,
  - Fachverband Verbindungs- und Befestigungstechnik: 1 000 EUR.
- 9 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно спорното решение YKK Stocko е участвало в нарушението през цялата му продължителност, а именно девет години и девет месеца, докато YKK Corp. и YKK Holding са започнали да участват (пряко или непряко) в нарушението едва след придобиването на немското дружество Stocko през 1997 г. (понастоящем YKK Stocko) и са участвали в него в продължение на четири години (съображения 466—468 и член 1, параграф 1 от спорното решение).
- 10 Затова, от една страна, YKK Corp. и YKK Holding не дължат плащане на цялата глоба, наложена на YKK Stocko, а единствено на сумата от 49 000 000 EUR, и от друга страна, само последното предприятие е отговорно за заплащането на остатъка от наложената му глоба, а именно 19 250 000 EUR (член 2, параграф 1 от спорното решение).
- 11 Що се отнася до двустранното сътрудничество между групите Prym и YKK на пазара на другите закопчалки, на YKK Corp., YKK Holding и YKK Stocko е наложена при условията на солидарност глоба в размер на 19 500 000 EUR. За сметка на това съгласно спорното решение групата Prym е изпълнила условията, за да бъде освободена изцяло от глобата, която в противен случай би била наложена за това нарушение.
- 12 Накрая, във връзка с извършените в рамките на тристранното сътрудничество нарушения са наложени следните глоби:
- YKK Corp. и YKK Holding, при условията на солидарност: 62 500 000 EUR,

- Coats Holdings Ltd. и Coats Deutschland GmbH, при условията на солидарност: 12 155 000 EUR,
- William Prym GmbH & Co. KG и Prym Inovon GmbH & Co. KG, при условията на солидарност: 6 727 500 EUR, като Éclair Prym Group SA отговаря солидарно за сумата от 5 850 000 EUR.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 13 В подкрепа на жалбата си за отмяна на спорното решение жалбоподателите изтъкват осем основания, които Общият съд разглежда в променен порядък и които са разпределени в три категории.
- 14 Първо, жалбоподателите изтъкват пет основания, отнасящи се до тристранното сътрудничество и свеждащи се по същество до:
- липса на доказателства за съществуването на нарушение (първо основание),
  - погрешна преценка относно естеството и извършването на нарушението, от една страна, и относно действителното отражение на това нарушение, от друга (второ, трето и четвърто основание), и
  - неправилно прилагане на известията относно сътрудничеството от 1996 г. и от 2002 г. (пето основание).
- 15 Второ, без да оспорват съществуването на нарушение, те изтъкват две основания, отнасящи се до БВА-сътрудничеството и свеждащи се до:
- неправилно прилагане на ограничението на размера на глобата, доколкото Комисията не е приложила горната граница от 10 % спрямо УКК Stocko (като дъщерно дружество) за периода, предхождащ придобиването му през 1997 г. от УКК Holding (шесто основание),
  - неправилно прилагане на възпиращия коефициент на умножение при изчисляването на глобата, наложена на УКК Stocko за периода преди посоченото придобиване (седмо основание).
- 16 Трето, жалбоподателите изтъкват осмо основание за отмяна, което е общо за нарушенията, свързани с тристранното сътрудничество и с БВА-сътрудничеството, а именно нарушаване на принципите на равно третиране и на пропорционалност при прилагането на възпиращия коефициент от 1,25 при изчисляването на глобата.
- 17 В обжалваното съдебно решение Общият съд не приема нито едно от основанията, изтъкнати от жалбоподателите, и затова отхвърля жалбата им и ги осъжда да заплатят съдебните разноски.

Искания на страните пред Съда

- 18 Жалбоподателите искат от Съда:
- като главно искане, да отмени обжалваното съдебно решение и член 2, параграфи 1 и 3 от спорното решение в частта, в която последното се отнася до жалбоподателите, и/или да намали наложените им глоби,
  - при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

19 Комисията иска от Съда:

— като главно искане, да отхвърли жалбата в настоящото производство,

— при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата за отмяна на спорното решение, и

— да осъди жалбоподателите за заплатят всички съдебни разноски, свързани както с настоящото, така и с първоинстанционното производство.

По настоящата жалба

По първото основание, изведено от липсата на мотиви в обжалваното съдебно решение по отношение на тристранното сътрудничество

Доводи на страните

- 20 В рамките на първото основание жалбоподателите упрекуват Общия съд, че не е изложил надлежно съображенията, поради които е отхвърлил твърдението им, че началният размер на глобата, а именно 50 милиона евро, е непропорционален предвид липсата според тях на отражение на разглежданото нарушение върху съответния пазар. Тази липса на мотиви не позволявала жалбоподателите да разберат дали Общият съд е отхвърлил въпросното твърдение, защото приема, че Комисията е отчела в достатъчна степен отражението на нарушението върху пазара, или напротив, защото тя не е отчела това отражение, понеже не е била длъжна да направи това.
- 21 Ако се приеме, че съгласно обжалваното съдебно решение Комисията е отчела в достатъчна степен отражението на нарушението върху пазара, жалбоподателите изтъкват, че произнасяйки се по този начин, Общият съд е изтъкувал неправилно спорното решение и е нарушил правото на Съюза — в частност член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003. Общият съд нарушил и практиката на Съда, съгласно която, когато реши въз основа на отражението на нарушението върху пазара да увеличи началния размер на глобата над предвидения от Насоките от 1998 г. вероятен минимален размер от 20 милиона евро, Комисията трябва да посочи конкретни, надеждни и достатъчни доказателства, въз основа на които да се оцени действителното въздействие, което нарушението е могло да окаже върху конкуренцията на посочения пазар.
- 22 От друга страна, ако се приеме, че съгласно обжалваното съдебно решение Комисията не е отчела отражението на нарушението върху пазара, тъй като не е била длъжна да направи това, жалбоподателите изтъкват, че по този начин Общият съд е приложил неправилно правото на Съюза, според което санкциите, предвидени от националното право и от правото на Съюза, трябва да са не само ефикасни и възпиращи, но и пропорционални на нарушението. В това отношение жалбоподателите поддържат, че е непропорционално да се увеличи вероятният минимален размер от 20 на 50 милиона евро (тоест увеличение от 250%), без да се държи сметка за това, че тристранното сътрудничество не е имало отражение върху пазара. Обратното би означавало, че обжалваното съдебно решение придава прекалено значение на големината на предприятието като фактор при определянето на размера на глобата, а това е в противоречие с Насоките от 1998 г. и с практиката на Съда.
- 23 Комисията смята, че доводите на жалбоподателите трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни или недопустими.

Съображения на Съда

- 24 В самото начало следва да се констатира, че в точки 140—143 от обжалваното съдебно решение Общият съд ясно е изложил причините, поради които според него Комисията е могла да квалифицира разглежданото нарушение като „особено тежко“ и следователно да определи началния размер на глобата на 50 милиона евро, без да взема предвид действителното отражение на това нарушение върху съответния пазар, тъй като не е била длъжна да прави това.
- 25 Както Общият съд отбелязва в посочените точки 140 и 143 от обжалваното съдебно решение, като се позовава на точка 1 А от Насоките от 1998 г., това отражение трябва да бъде отчетено само „[когато] може да бъде определено“. Според Общия съд, щом става въпрос за всеобхватно споразумение, целящо да предотврати потенциална конкуренция и чиито конкретни последици са поначало трудно измерими, Комисията не е длъжна непременно да докаже действителното отражение на картела върху пазара и да го определи количествено, а може да се довери на оценки за вероятните последици.
- 26 Този анализ съответства на практиката на Съда, съгласно която действителното отражение на нарушението върху пазара не е критерий с решаващо значение за определянето на размера на глобите. По-конкретно, елементите, свързани с аспекта на умисъл при нарушението, могат да имат по-голямо значение от елементите, свързани с последиците от същото нарушение, най-вече когато става въпрос за тежки сами по себе си нарушения, като например подялбата на пазари (вж. решения Thyssen Stahl/Комисия, C-194/99 P, EU:C:2003:527, т. 118, Prym и Prym Consumer/Комисия, C-534/07 P, EU:C:2009:505, т. 96, и Carbone-Lorraine/Комисия, C-554/08 P, EU:C:2009:702, т. 44).
- 27 Освен това в точки 141 и 142 от обжалваното съдебно решение Общият съд ясно е обяснил, че без никакво противоречие в спорното решение е констатирано, от една страна, че тристранното сътрудничество като цяло е било осъществено и вероятно е могло да се отрази върху пазара, и от друга страна, че това отражение все пак не може да бъде определено, защото в отсъствие на нарушенията е невъзможно да се установят с достатъчна сигурност приложимите конкурентни параметри (цени, търговски условия, качество, иновации и други).
- 28 С оглед на изложеното по-горе не е необходимо да бъдат разглеждани другите доводи на жалбоподателите, изложени в случай че от обжалваното съдебно решение следва, че в спорното решение Комисията е взела предвид действителното отражение на нарушението върху пазара.
- 29 По отношение на оплакването на жалбоподателите, че в обжалваното съдебно решение не се санкционира характерът на началния размер на глобата, за който се твърди, че е непропорционален, тъй като тристранното сътрудничество не е имало отражение върху пазара, достатъчно е да се припомни, че съгласно трайно установената съдебна практика Общият съд е този, който следва да провери доколко размерът на глобата е подходящ, и поначало когато се произнася по правни въпроси в производство по обжалване, Съдът не е компетентен по съображения за справедливост да замества със свои изводи, направени от Общия съд при упражняване на пълния му съдебен контрол върху размера на глобите, налагани на предприятия за нарушения на правото на Съюза (вж. решения SGL Carbon/Комисия, C-328/05 P, EU:C:2007:277, т. 98, и Quinn Barlo и др./Комисия, C-70/12 P, EU:C:2013:351, т. 57 и цитираната съдебна практика).
- 30 От всички гореизложени съображения следва, че първото основание, изтъкнато от жалбоподателите в подкрепа на жалбата им, трябва да бъде отхвърлено.

По второто основание, изведено от непълнота на мотивите в обжалваното съдебно решение и отказ да се приложи принципът на по-благоприятния закон по отношение на тристранното сътрудничество

Доводи на страните

- 31 С второто си основание жалбоподателите поддържат най-напред, че Общият съд не е изложил надлежно мотиви за отхвърлянето на основанието, свързано с неприлагане на Известието относно сътрудничеството от 2002 г.
- 32 По същество те смятат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приложил не Известието относно сътрудничеството от 2002 г., а това от 1996 г., в нарушение на принципа на прилагане на по-благоприятния закон, така както той е закрепен в член 7 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., и в член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съгласно който принцип по-благоприятният закон трябва да се прилага с обратна сила.
- 33 В това отношение според жалбоподателите, въпреки че Известието относно сътрудничеството от 1996 г., за разлика от това от 2002 г., обвързва намаляването на глобата с неоспорване на фактите, отказът да се намали глобата е направен въз основа на условие, което вече не е било приложимо към датата на приемане на спорното решение.
- 34 Следователно жалбоподателите считат, че на основание точка 23 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. освен от частичното освобождаване, което им е било признато, защото са позволили да се докаже по-продължителното съществуване на нарушението, те е трябвало да се ползват и от намаляване на размера на глобата поради предоставяне на доказателства със съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече е разполагала.
- 35 Жалбоподателите посочват, че са предоставили доказателства за провеждането на някои срещи, позволили на Комисията да удължи периода на констатираното нарушение, определяйки началната му дата на 28 април 1998 г., вместо 2 юни 1999 г. Въпреки това, докато намаление, равнозначно на предвиденото в точка 23, буква б), трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., де факто е било предоставено от Комисията в съображения 588 и 589 от спорното решение, то не е било предоставено намаление на глобата по точка 23, буква а) от същото известие единствено с мотива, че жалбоподателите са оспорили по смисъла на раздел Г от Известието относно сътрудничеството от 1996 г антиконкурентната цел и съдържанието на срещите.
- 36 Комисията оспорва тези доводи, като поддържа, че те са неоснователни.

Съображения на Съда

- 37 Предвид обстоятелствата по случая следва да се провери дали Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е санкционирал спорното решение за това, че в него Комисията е преценила поведението на жалбоподателите с оглед на Известието относно сътрудничеството от 1996 г. и поради това им е отказала по-благоприятното третиране, което са могли да получат при прилагане на Известието относно сътрудничеството от 2002 г.
- 38 В това отношение следва да се припомни, че макар действително Известието относно сътрудничеството от 1996 г., което е приложимо спрямо настоящия спор *ratione temporis*, да не съдържа разпоредба, предвиждаща, че Комисията няма да отчита посочените от предприятията факти, оказващи влияние върху тежестта или продължителността на картела, тази институция

все пак е приела, видно от точки 185 и 186 от обжалваното съдебно решение, които препращат към съображения 584, 585, 588 и 589 от спорното решение, че посочвайки на Комисията неизвестни за нея факти, жалбоподателите са помогнали да се установи по-голяма продължителност на нарушението, включвайки в нея и периода от 28 април 1998 г. до 2 юни 1999 г. Комисията приема това сътрудничество за смекчаващо обстоятелство, позволяващо да се намали началният размер на глобата с 9,375 милиона евро, така че да не бъдат санкционирани жалбоподателите за тяхното сътрудничество, като им се наложи по-голяма глоба от тази, която би трябвало да заплатят при липса на сътрудничество. Както Общият съд отбелязва в точка 187 от обжалваното съдебно решение, така намаленият начален размер на глобата на жалбоподателите е идентичен с хипотетичната сума, която те биха заплатили за нарушение, продължило по-малко от една година.

- 39 В точки 177 и 180 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел също, че по отношение на периода от 2 юни до 12 ноември 1999 г. жалбоподателите не са представили никакви нови доказателства спрямо тези, с които Комисията вече е разполагала, а само са потвърдили провеждането на някои срещи, оспорвайки освен това антиконкурентния предмет на тези срещи.
- 40 От постоянната практика на Съда е видно, че съдействието на дадено предприятие с Комисията може да обоснове намаляване на глобата на основание Известието относно сътрудничеството от 1996 г. само ако действително позволи на Комисията да осъществи задачата си да установи съществуването на нарушение и да го прекрати (вж. в този смисъл решение SGL Carbon/Комисия, EU:C:2007:277, т. 83 и цитираната съдебна практика). Освен това следва да се припомни, че Комисията има широки правомощия за преценка на качеството и полезността на съдействието на дадено предприятие (решение SGL Carbon/Комисия, EU:C:2007:277, т. 88).
- 41 Както Общият съд констатира в точка 185 от обжалваното съдебно решение, в съответствие с точка 28 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Комисията е преценила тристранното сътрудничество между жалбоподателите и групите Ргум и Coats с оглед на Известието относно сътрудничеството от 1996 г., тъй като посочените групи са представили заявления с искане да се ползват от Известието относно сътрудничеството по отношение на свързаните с пазара на ципове нарушения отпреди 14 февруари 2002 г., тоест отпреди датата, от която Известието относно сътрудничеството от 1996 г. е заменено с Известието относно сътрудничеството от 2002 г.
- 42 Следва обаче да се констатира, че както Известието относно сътрудничеството от 1996 г. (раздели В и Г), така и това от 2002 г. (точки 21 и 23) изискват като условие за намаляване на глобата, която в противен случай би била наложена, засегнатите предприятия да предоставят на Комисията доказателства, допринасящи за потвърждаване на извършеното нарушение.
- 43 В това отношение не може с основание да се твърди, че сведенията, които не отговарят на изискването да „допринасят за потвърждаване на извършеното нарушение“ по смисъла на Известието относно сътрудничеството от 1996 г., биха могли да представляват доказателства със „съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага“, по смисъла на точка 21 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.
- 44 В този контекст следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации личи от представените по делото доказателства, и от друга страна, да преценява тези факти. За сметка на това по силата на член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражни контрол върху правната квалификация на тези факти и върху правните последици, които Общият съд е извел от тях, освен в случай на тяхното изопачаване.

При всички положения изопачаването трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибегва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата.

- 45 Пред Съда обаче жалбоподателите по никакъв начин не доказват, и дори не твърдят, че Общият съд явно е изопачил фактите, като е приел, че жалбоподателите не отговарят на посоченото в точка 42 от настоящото решение изискване съгласно Известието относно сътрудничеството от 1996 г., а следователно — и на сходното изискване, предвидено в Известието относно сътрудничеството от 2002 г.
- 46 Освен това, що се отнася до периода преди 2 юни 1999 г., следва да се припомни, както бе отбелязано в точка 38 от настоящото решение, че сътрудничеството на жалбоподателите е довело до намаляване на началния размер на глобата, която е следвало да бъде наложена, като намаляването е било направено предвид наличието на смекчаващо обстоятелство извън разпоредбите на Известието относно сътрудничеството от 1996 г.
- 47 Както посочва генералният адвокат в точки 69—71 от заключението си, засегнатите предприятия не могат да се надяват на двойна награда за сведения, които са им позволили да се ползват от частично освобождаване за периода, за който се отнасят сведенията, ако за следващия период същите тези сведения не са донесли никаква добавена стойност за разследването на Комисията.
- 48 Следователно второто основание, посочено от жалбоподателите в подкрепа на жалбата им, трябва да бъде отхвърлено, без да е необходимо произнасяне по твърдяната приложимост на принципа на по-благоприятния закон спрямо нарушенията на правилата за конкуренция в правото на Съюза, обхванати от известията относно сътрудничеството от 1996 г. и от 2002 г.

По третото основание, свързано с отказа да се приложи горната граница от 10 % от оборота на УКК Stocko спрямо частта от глобата, за която единствено това дружество носи отговорност във връзка с БВА-сътрудничеството

Доводи на страните

- 49 В рамките на третото основание за отмяна жалбоподателите твърдят, че като е отхвърлил довода им за неправилно прилагане на горната граница от 10 % по отношение на БВА-сътрудничеството за периода преди придобиването на УКК Stocko от УКК Holding — период, през който само УКК Stocko е прието за отговорно за нарушението — Общият съд е нарушил член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, както и принципа на пропорционалност, принципа на равно третиране и принципа на индивидуализиране на наказанията, съгласно който дадено предприятие може да бъде санкционирано само за поведение, което може да му бъде вменено лично.
- 50 Всъщност частта от глобата, която съответства на началния период на нарушението, възлиза на 19,25 милиона евро, което представлява 55 % от общия оборот на УКК Stocko през 2006 г. (34,91 милиона евро), тоест значително по-голям размер от горната граница от 10 %, предвидена в член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003.
- 51 Комисията възразява, че този довод е следствие от юридически погрешно тълкуване на целта на установената в посочената разпоредба от Регламент № 1/2003 горна граница от 10 %.
- 52 Всъщност според Комисията е трябвало да се наложи само една глоба. Според тази институция предвидената в член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 граница не е елемент на глобата, свързан с тайните действия в периода на нарушението, а законно определен максимален размер, който е свързан с финансовата възможност за заплащане на глобата и е

предназначен основно да защити предприятието от налагането на прекомерна с оглед на големината му глоба при приемането на решението за налагане на глоба. Следователно от значение била икономическата мощ на предприятието (за която общият оборот дава представа) към момента на приемане на решението за налагане на глоба. Единствено с тези съображения можело да се обясни защо за изчисляването на горната граница от 10 % посочената разпореда изрично посочва стопанската година, предхождаща приемането на решението на Комисията. Следователно фактът, че предприятието е имало по-малки финансови възможности в даден минал момент преди придобиването на въпросното дружество от икономическа група, както е в случая, не бил от значение за определянето на размера на глобата.

- 53 Комисията добавя, че дори дружеството майка да реши да не окаже никаква финансова подкрепа на дъщерното си дружество за частта от глобата, за която само последното отговаря, и така евентуално да застраши неговата жизнеспособност, става въпрос за настъпване на инвестиционен риск за дружеството майка, свързан с юридическо лице, а именно дъщерното дружество, което преди, но също така и след придобиването е възприело антиконкурентно поведение, наказуемо с глоба. Придобивайки контрола върху дъщерното дружество, дружеството майка поема този риск, но все пак може да го ограничи, като предвиди обезщетение в договора за продажба, сключен с първоначалния собственик на това дружество.
- 54 Комисията добавя, че единствено предприятието, което носи отговорност в последните фази на нарушението и към момента на приемане на окончателното решение, е субектът, по отношение на който трябва да се преценяват въпросите за отговорността и за възпиращия ефект, доколкото Комисията е установила, че това предприятие, тоест субектът, включващ новото дружество майка, е участвало в нарушението. По същите причини Комисията поддържа, че жалбоподателите нямат основание да твърдят, че глобата е била наложена в нарушение на принципите на пропорционалност или на равно третиране.

Съображения на Съда

- 55 Третото основание за отмяна повдига въпроса за определянето на законната горна граница на глобата по смисъла на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 в случай на последователна отговорност в рамките на един и същи картел, и по-точно когато даден субект, докато участва в картел премине под контрола на друго предприятие, в рамките на икономическа група, която също участва в нарушението.
- 56 В това отношение жалбоподателите оспорват обжалваното съдебно решение за това, че в точки 192—195 и 204 Общият съд е възприел подхода на Комисията от спорното решение, състоящ се в приемане на единна законна горна граница, изчислена само въз основа на общия оборот на групата УКК за целия период на нарушението от 24 май 1991 г. до 15 март 2001 г., тоест за период от девет години и девет месеца, включващ първия период на нарушението от 24 май 1991 г. до 1 март 1997 г., който е от пет години и девет месеца, но за който УКК Holding и УКК Corp. не носят отговорност, тъй като тогава дъщерното дружество УКК Stocko не им е принадлежало.
- 57 Важно е да се подчертае, че третото основание за отмяна може да се отрази единствено на частта от глобата в размер на 19 250 000 EUR, наложена само на УКК Stocko и отнасяща се единствено до извършеното от него деяние, преди да бъде придобито от УКК Holding, като останалата част от глобата в размер на 49 000 000 EUR впрочем не се оспорва в рамките на настоящото производство по обжалване.

- 58 В това отношение следва да се посочи, на първо място, че текстът на член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 по ясен начин изисква „[з]а всяко предприятие и сдружение на предприятия, което има участие в нарушението, санкцията [да] не [...] надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната стопанска година“.
- 59 Съдържанието на понятието „предприятие, което има участие в нарушението“, по смисъла на посочената разпоредба обаче трябва задължително да бъде същото и с оглед на прилагането на член 81 ЕО, като това понятие не може да се тълкува различно за целите на определянето на отговорността за нарушението и за целите на прилагането на горната граница от 10 %.
- 60 По този начин, когато подобно на настоящия случай дадено предприятие, смятано от Комисията за отговорно за нарушение на член 81 ЕО, е придобито от друго предприятие, в рамките на което като дъщерно дружество запазва качеството си на отделен стопански субект, Комисията трябва да вземе предвид собствения оборот на всеки от тези стопански субекти, за да приложи евентуално спрямо тях горната граница от 10 %.
- 61 В случая Комисията правилно е разпределила отговорностите на всяко предприятие, участвало в нарушението, предвид факта, че преди март 1997 г., когато УКК Holding пристъпва към придобиването на УКК Stocko, последното и групата УКК представляват два отделни „стопански субекта“ или предприятия по смисъла на член 81 ЕО и 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003. След тази констатация обаче Комисията не е стигнала до налагащия се извод относно прилагането на горната граница от 10 %.
- 62 Ето защо не може да се приеме доводът на Комисията, че през периода на нарушението става въпрос за едно и също предприятие, чиито структура и финансови възможности са се променили с времето. Освен това в настоящия случай тази промяна не е резултат от структурно разрастване на предприятието УКК Stocko, от увеличаване на оборота му или от придобиване от същото на независими предприятия по време на картела, а напротив, тя е резултат от придобиването му от друго предприятие.
- 63 В това отношение следва да се отбележи, че целта на установената в член 23, параграф 2 горна граница от 10 % от оборота на всяко предприятие, участвало в нарушението, е именно да се избегне вероятността налагането на глоба в по-голям размер да надхвърли възможностите за плащане на предприятието към датата, когато то е признато за отговорно за нарушението и му е наложена имуществена санкция от Комисията.
- 64 Констатацията в предходната точка се потвърждава от член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003, който изисква горната граница от 10 % да се изчислява въз основа на стопанската година, предхождаща решението на Комисията за санкциониране на нарушението. Това изискване е напълно спазено, когато, както е в случая, горната граница е определена само въз основа на оборота на дъщерното дружество по отношение на глобата, наложена само на него за периода преди придобиването му от дружеството майка, което не се оспорва от жалбоподателите в рамките на настоящото производство по обжалване. Следователно при такива обстоятелства структурната промяна на отговорното предприятие като стопански субект действително е отчетена при изчисляването на глобата.
- 65 Не може да се приеме и доводът на Комисията, че за периода на нарушението трябва да се наложи само една глоба. Както Комисията призна по време на съдебното заседание, частта от глобата, за която единствено УКК Stocko се приема за отговорно, не би могла да бъде събрана от дружеството майка при липса на плащане от УКК Stocko. Всъщност дадено дружество не може да носи отговорност за нарушения, извършени самостоятелно от неговите дъщерни дружества преди датата на придобиването им, а последните трябва сами да отговарят за своето

неправомерно поведение, предхождало придобиването, без да може да се търси отговорност от дружеството приобретател (вж. решение Cascades/Комисия, C-279/98 P, EU:C:2000:626, т. 77—79).

- 66 Освен това следва да се отбележи, че констатациите, направени в точки 60—65 от настоящото решение, съответстват, от една страна, на принципа на пропорционалност, и от друга страна, на принципите на лична отговорност и на индивидуализиране на наказанията, изведени от практиката на Съда (решение Britannia Alloys & Chemicals/Комисия, C-76/06 P, EU:C:2007:326, т. 24 по отношение на принципа на пропорционалност, решения General Química и др./Комисия, C-90/09 P, EU:C:2011:21, т. 34—36 и ThyssenKrupp Nirosta/Комисия, C-352/09 P, EU:C:2011:191, т. 143 по отношение на принципите на лична отговорност и на индивидуализиране на наказанията).
- 67 От гореизложеното следва, че без да е необходимо да се разглежда доводът, свързан с нарушение на принципа на равно третиране, третото основание за отмяна трябва да се приеме по същество, доколкото Общият съд е дал неправилно тълкуване на член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003.
- 68 Следователно обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено в частта относно прилагането — в рамките на БВА-сътрудничеството и с оглед определянето на максимален размер на глобата — на горна граница от 10 %, изчислена въз основа на оборота на групата УКК през годината, предхождаща приемането на спорното решение, що се отнася до периода на нарушението, за който само УКК Stocko носи отговорност.

По четвъртото основание, свързано с прилагането на възпиращ коефициент по отношение на БВА-сътрудничеството за периода, предхождащ придобиването на УКК Stocko от УКК Holding

Доводи на страните

- 69 Четвъртото основание, посочено от жалбоподателите в подкрепа на жалбата им, се състои от две части.
- 70 По отношение на първата част на това основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране по членове 36 и 53 от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 71 В това отношение те изтъкват, че Общият съд не се е произнесъл по довода им, че докато Комисията е обосновала прилагането на възпиращия коефициент с по-големите финансови ресурси, с които жалбоподателите разполагат в сравнение с техните конкуренти, това съображение не може да се приложи спрямо УКК Stocko поради ограничените му ресурси и големина, въпреки че то е единствено отговорно за нарушението през периода преди март 1997 г.
- 72 Според жалбоподателите Общият съд само е потвърдил, че оборотът е подходящ критерий за оценка на икономическата мощ на дадено предприятие, и само е припомнил практиката на Съда относно функциите на възпиращия коефициент. Поради това жалбоподателите не могли да разберат причините за отхвърлянето на тяхното основание, свързано с прилагането на възпиращия коефициент.
- 73 Що се отнася до втората част на това основание, жалбоподателите смятат, че Общият съд е нарушил член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, принципа на пропорционалност, принципа на индивидуализиране на наказанията и санкциите, както и принципа на равно третиране, като е

приел, че прилагането на възпиращ коефициент е оправдано не само за периода на нарушението след март 1997 г., но и за периода, предхождащ датата на придобиване на УКК Stocko от УКК Holding.

- 74 По отношение на нарушението на принципа на индивидуализиране на наказанията жалбоподателите поддържат, че Общият съд неправилно е преценил връзката, която трябва да съществува между отговорност и санкция, като е възприел подхода на Комисията, съгласно който поради големината и ресурсите на групата УКК възпиращият коефициент може да се приложи дори спрямо частта от глобата, която се отнася до периода на нарушението, преди УКК Stocko да бъде придобито от УКК Holding.
- 75 Според жалбоподателите съдебната практика е извела две основни причини, които могат да оправдаят прилагането на възпиращ коефициент, а именно необходимостта да се осигури значително възпиращо въздействие на глобата и обстоятелството, че големите предприятия са могли да разполагат през периода на нарушението с ресурси, по-големи от тези на техните конкуренти, и са имали по-добри възможности от тях да се запознаят с правото и да действат в неговите рамки. По-специално, що се отнася до второто основание за увеличаване на глобата, Общият съд признал, че големината на съответните предприятия следва да се преценява към момента на нарушението (решение Hoechst/Комисия, T-410/03, EU:T:2008:211, т. 379 и 382). Следователно с оглед на прилагането на възпиращия коефициент следвало да се вземат предвид само ресурсите и средствата на отговорното за нарушението предприятие.
- 76 Въпреки това, макар Комисията да е преценила правилно, че през периода на нарушението, преди УКК Stocko да бъде придобито от УКК Holding, тоест през периода от май 1991 г. до март 1997 г., УКК Stocko е било единственото предприятие, отговорно за нарушението, то с оглед на прилагането на възпиращия коефициент тя все пак е взела предвид общите ресурси и големината на УКК Holding и УКК Corp., без да отчете факта, че УКК Stocko е било едно малко дружество с ограничени средства и без правна служба.
- 77 Що се отнася до втората функция на възпиращия коефициент, а именно възпиращото му въздействие, жалбоподателите поддържат, че единствено предприятието, отговорно за нарушението на член 81 ЕО, дължи заплащане на глобата, но не и неговите дружества майки. Затова поради ограничените ресурси на УКК Stocko не било възможно да се увеличи размерът на глобата с цел възпиране, без да се наруши принципът на пропорционалност.
- 78 Относно нарушението на принципа на равно третиране жалбоподателите смятат, че прилагайки възпиращ коефициент спрямо частта от глобата, наложена за периода преди март 1997 г., Общият съд по същество е третирал по еднакъв начин две положения, които не са сходни, а именно това на УКК Stocko и това на групата УКК.
- 79 Комисията оспорва всички доводи на жалбоподателите и ги смята за неоснователни.

Съображения на Съда

- 80 По отношение на твърденията за липса на мотиви в обжалваното съдебно решение следва да се отбележи в самото начало, че в точки 203 и 204 Общият съд уточнява причините, които с оглед на прилагането на възпиращ коефициент според него могат да обосноват отчитането на оборота на стопанския субект, състоящ се от всички жалбоподатели към момента на приемане на спорното решение.
- 81 Освен това, както Комисията правилно отбелязва, от точка 114 от жалбата е видно, че жалбоподателите са разбрали съображенията на Общия съд, изложени по-специално в точки 203 и 204 от обжалваното съдебно решение, и съгласно които това, което е от решаващо

- значение за изчисляването на размера на глобата и за нейното възпиращо въздействие, е икономическият капацитет на съответното предприятие към момента на приемане на решението за налагане на глоба.
- 82 При тези условия доводите на жалбоподателите относно твърдяната липса на мотиви в обжалваното съдебно решение трябва да бъдат отхвърлени.
- 83 В рамките на втората част на четвъртото основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 204 от обжалваното съдебно решение е приел, че за целите на определянето на възпиращия коефициент Комисията с основание е взела предвид големината и оборота на жалбоподателите, взети като единен стопански субект, през годината, предхождаща тази на приемането на спорното решение.
- 84 В този контекст следва да се припомни, че понятието за „възпиране“ е един от факторите, които трябва да се вземат предвид при изчисляването на размера на глобата. Действително според постоянната съдебна практика глобите, наложени за нарушения на член 81 ЕО, както са предвидени в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, имат за цел да санкционират неправомерните деяния на засегнатите предприятия и да възпират както въпросните предприятия, така и други икономически оператори, да нарушават в бъдеще правилата на конкурентното право на Съюза. В това отношение връзката между, от една страна, размера и общите ресурси на предприятията, и от друга страна, необходимостта да се гарантира възпиращ ефект на глобата, не може да се оспорва (решения *Showa Denko/Комисия*, C-289/04 P, EU:C:2006:431, т. 16, и *Lafarge/Комисия*, C-413/08 P, EU:C:2010:346, т. 102).
- 85 Всъщност най-вече търсеното въздействие върху съответното предприятие оправдава отчитането на големината и общите ресурси на това предприятие, така че да се осигури достатъчен възпиращ ефект на глобата, при което санкцията не трябва да е пренебрежимо малка, в частност с оглед на финансовите възможности на това предприятие (решение *Lafarge/Комисия*, EU:C:2010:346, т. 104).
- 86 От това следва, че с оглед на налагането на глоба в размер, който може да разубеди съответните предприятия да нарушават в бъдеще правилата на конкурентното право на Съюза, следва да се отчетат големината и общите ресурси на тези предприятия към момента на приемането на спорното решение. Следователно евентуално по-малките големина и общи ресурси на посочените предприятия на предходен стадий на нарушението нямат отражение върху определянето на възпиращия коефициент (решение *Alliance One International/Комисия*, C-668/11 P, EU:C:2013:614, т. 64).
- 87 Затова обстоятелството, че УКК Holding и УКК Corp. не са солидарно отговорни за нарушението, извършено от УКК Stocko през периода преди март 1997 г., не се отразява на определянето на възпиращ коефициент.
- 88 Този извод не се опровергава от доводите на жалбоподателите, обобщени в точки 73—78 от настоящото решение.
- 89 Що се отнася до твърдяното прекъсване на връзката между отговорност и санкция, следва да се констатира, че жалбоподателите смесват логиката, свързана с определянето на горна граница на глобата от 10 % от оборота съгласно член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 — въпрос, който вече бе разгледан в рамките на третото основание за отмяна — с логиката, която е в основата на прилагането на възпиращ коефициент.

- 90 Всъщност определянето на горна граница има за цел да се адаптира размерът на глобата за извършеното нарушение спрямо икономическия капацитет на отговорното предприятие, дори релевантният период, който следва да се вземе предвид за изчисляване на оборота, да е стопанската година, предхождаща приемането на решението на Комисията, налагащо санкция на това предприятие.
- 91 Обратно, възпиращото въздействие на имуществената санкция цели най-вече да дисциплинира занапред в поведението му стопанския субект — адресат на решението на Комисията. Това въздействие трябва по необходимост да засегне съответното предприятие в състоянието, в което то се намира към момента на приемане на решението.
- 92 Както отбелязва Комисията, в настоящия случай УКК Stocko вече не е съществувало като независим стопански субект към датата на приемане на спорното решение. Следователно възпиращото въздействие на глобата би трябвало по необходимост да се търси спрямо групата УКК, от която УКК Stocko вече е било част, независимо от обстоятелството, че УКК Corp. и УКК Holding не са участвали в нарушението през периода от май 1991 г. до март 1997 г.
- 93 Освен това следва да се отбележи, че търсенето на възпиращ ефект не се отнася единствено до предприятията, конкретно посочени в решението, налагащо глобите, доколкото е необходимо и предприятията със същата големина, разполагащи с аналогични ресурси, да бъдат мотивирани да се въздържат от участие в подобни нарушения на правилата на конкурентното право на Съюза (решение *Caffaro/Комисия*, C-447/11 P, EU:C:2013:797, т. 37).
- 94 От изложените съображения следва, че четвъртото основание, посочено от жалбоподателите в подкрепа на жалбата им, трябва да бъде отхвърлено.

По жалбата пред Общия съд

- 95 Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз в случай на отмяна на обжалваното съдебно решение Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това. Такъв е настоящият случай по отношение на частта от спора относно определянето в рамките на БВА-сътрудничеството на горна граница от 10 % съгласно член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003.
- 96 Затова предвид съображенията, изложени в точки 55—68 от настоящото решение, спорното решение следва да бъде отменено в частта, в която с оглед на прилагането на горната граница от 10 %, предвидена в член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003, то отчита общия оборот на групата УКК през последната стопанска година, предхождаща приемането на спорното решение, що се отнася до периода на нарушението, през който само УКК Stocko носи отговорност за това нарушение.
- 97 Освен това следва да се припомни, че жалбоподателите не оспорват определения от Комисията начален размер на глобата. Следователно при упражняване на пълния си съдебен контрол Съдът може да определи размера на глобата, наложена само на УКК Stocko за нарушения в рамките на БВА-сътрудничеството, които то е извършило самостоятелно и за които само то отговаря, на 3 491 000 EUR, като този размер представлява 10 % от реализирания от него оборот през стопанската година, предхождаща приемането на спорното решение.
- 98 Накрая, следва да се отбележи, че жалбоподателите са отправили искане до Общия съд да се ползват, на основание на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., от намаляване с 20 % на размера на глобата, ограничен до 10 % от релевантния им оборот. В това отношение предвид факта, че Комисията е намалила глобата за нарушението, свързано с БВА-сътрудничеството, и

това намаляване е приложено спрямо всички дружества от групата УКК, включително УКК Stocko, то следва да бъде използван същият метод за изчисляване на крайния размер на глобата като приложения от Комисията в спорното решение в съответствие с предвиденото в Насоките от 1998 г., и следователно след определянето на горната граница от 10 % от оборота глобата трябва да се намали предвид оказаното сътрудничество.

- 99 Ето защо посоченото намаление от 20 % съгласно Известието относно сътрудничеството от 2002 г. следва да се приложи спрямо ревизирия размер на глобата, определен в точка 97 от настоящото решение. Следователно размерът на глобата, наложена само на УКК Stocko във връзка с БВА-сътрудничеството, трябва да се определи на 2 792 800 EUR.

По съдебните разноски

- 100 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски. Член 138, параграф 3 от същия правилник, приложим в производството по обжалване съгласно член 184, параграф 1 от него, предвижда, че ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понеся направените от нея съдебни разноски. Съдът обаче може да реши една от страните да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и част от съдебните разноски на другата страна, ако обстоятелствата по делото оправдават това.
- 101 В случая следва да се отбележи, че само едно от основанията на жалбоподателите е прието от Съда в рамките на производството по обжалване.
- 102 При тези условия следва да се приеме, че по отношение на производствата както пред Общия съд, така и пред Съда жалбоподателите трябва да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят три четвърти от съдебните разноски на Комисията, като последната следва да понесе една четвърт от направените от нея разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) **Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз по дело УКК и др./Комисия (EU:T:2012:322) в частта относно прилагането с оглед на определянето на максимален размер на глобата и в рамките на сътрудничеството в базелско-вуперталски и амстердамски кръгове на пазара на металните и пластмасови закопчалки и на машините за поставяне, на горна граница от 10 %, изчислена въз основа на оборота на групата УКК през годината, предхождаща приемането на Решение С(2007) 4257 окончателен на Комисията от 19 септември 2007 година относно производство съгласно член [81 ЕО] (дело СОМР/39.168 — РО/Твърда кинкалория: Закопчалки), що се отнася до периода на нарушението, за който само УКК Stocko Fasteners GmbH носи отговорност.**
- 2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 3) **Отменя член 2, параграф 2 от посоченото Решение С(2007) 4257 окончателен в частта относно изчисляването на глобата, за която само УКК Stocko Fasteners GmbH е отговорно, в рамките на сътрудничеството в базелско-вуперталски и амстердамски кръгове.**
- 4) **Определя на 2 792 800 EUR размера на глобата, наложена на УКК Stocko Fasteners GmbH за нарушението, за което само то отговаря, в рамките на сътрудничеството в базелско-вуперталски и амстердамски кръгове.**

- 5) **Осъжда УКК Corporation, УКК Holding Europe BV и УКК Stocko Fasteners GmbH да понесат направените от тях съдебни разноси в първоинстанционното производство и в производството по обжалване и да заплатят три четвърти от тези на Европейската комисия.**
- 6) **Осъжда Европейската комисия да понесе една четвърт от съдебните разноси, направени от нея както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.**

Подписи